

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר אוֹתָם לְהִיטִיב לָהֶם וְלִהְיוּצִיִּאֵם מִהַגְלוֹת, שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת ו) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, בְּהַתְחַלָּה. וְאַחֵר כָּךְ, וְעַתָּה הִנֵּה צִעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

וְגַם רְאִיתִי - לְאַסְגָּאָה רְאִיָּה אַחֲרָא דְאִיהוּ קְדָמָאָה דְכָלְא, וְכַתִּיב, (שְׁמוֹת ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ דָּא שְׁכִינָתָא. אֶת אַבְרָהָם לְאַבְרָהָם מִיבְעֵי לִיָּה, אֶלְא אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא חֲבֵרוֹתָא וְזוּוּגָא דִילָּה בְּאַבְרָהָן. אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא מְעַרְבִית דְרוּמִית. אֶת יִצְחָק דָּא הוּא צְפוֹנִית מְעַרְבִית. וְאֶת יַעֲקֹב דָּא הוּא זוּוּגָא חֲדָא, כְּלָלָא חֲדָא, זוּוּגָא שְׁלִים כְּדָקָא יָאוּת.

בְּמוֹ זֶה אֶת הַשָּׁמַיִם - זֶהוּ כְּלָל שֶׁל מִדַּת לִילָּה בַּיּוֹם. וְאֶת הָאָרֶץ - זֶה מִדַּת יוֹם בְּלִילָּה כְּאַחַד. אֶף כָּאֵן בְּכֻלָּם אֶת, וּבִיעֲקֹב וְאֶת, שְׁיָהִי הַכֹּל זוּוּגָא אַחַד שְׁלָא נִפְרָדִים זְכָר וּנְקֵבָה לְעוֹלָמִים. וְעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַכְרִיז בְּכָל הָעוֹלָם וְלְהַשְׁמִיעַ קוֹל שְׁיֵאמֵר (ישעיה סג) וַיֹּאמֶר אֶף עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

הוּא אֲדַכֵּר לוֹן לְאוֹטְבָא לוֹן וְלֶאֱפָקָא לוֹן מִן גְּלוּתָא, דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת ו) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי בְּקְדָמִיתָא, וְלִבְתֵּר וְעַתָּה הִנֵּה צִעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

וְגַם רְאִיתִי. לְאַסְגָּאָה רְאִיָּה אַחֲרָא דְאִיהוּ קְדָמָאָה דְכָלְא, וְכַתִּיב, (שְׁמוֹת ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ דָּא שְׁכִינָתָא. אֶת אַבְרָהָם לְאַבְרָהָם מִיבְעֵי לִיָּה, אֶלְא אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא חֲבֵרוֹתָא וְזוּוּגָא דִילָּה בְּאַבְרָהָן. אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא מְעַרְבִית דְרוּמִית. אֶת יִצְחָק דָּא הוּא צְפוֹנִית מְעַרְבִית. וְאֶת יַעֲקֹב דָּא הוּא זוּוּגָא חֲדָא, כְּלָלָא חֲדָא, זוּוּגָא שְׁלִים כְּדָקָא יָאוּת.

בְּנוּנָא דָּא אֶת הַשָּׁמַיִם דָּא הוּא כְּלָלָא מִדַּת לִילָּה בַּיּוֹם. וְאֶת הָאָרֶץ דָּא מִדַּת יוֹם בְּלִילָּה כְּאַחַד. אֶף הָאֵת בְּכֻלָּהוּ אֶת, וּבִיעֲקֹב וְאֶת, לְמַהוּי כְּלָא זוּוּגָא חֲדָא דְלָא מִתְפָּרְשִׁין דְכָר וּנְקֵבָא לְעוֹלָמִין. וְזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַכְרִזָּא בְּכָל עוֹלָמָא וְלֶאֱשַׁמְעָא קוֹל דִּיִּימָא (ישעיה סג) וַיֹּאמֶר אֶף עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : (עד כאן פרשת וירא) (דף קכא ע"א).

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכונת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עקאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזויתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרוצונו ופרצונו יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עווננו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים וישאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזפיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרה עליך, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא למושו מפיך ומפי זרע זרע אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת מלשה רעיא מהימנא ותגלה במהרה דיך, ה' בך ינחנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סוד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולזוים לדוכנם לשרים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון.

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה חסידים שפתח לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וע"פ פלא יועץ).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... ובימים שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שווה אלף שנה, ובשמחה מליון שנה עלוי להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא אלהיו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערף להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ובלבוש מיוחד בזכות לימודו. וכן לחמיו וחמותו ע"ה (ועיני קב הישר) והנה ושכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועיני פלא יועץ ערך פכוד אב נאם).